

[Kristen Amby.]

ønsker at købe denne Grund. Men dette vil i Virkeligheden sige, at det er meget vanskeligt for de vurderende Myndigheder at finde den Sum, som en fornuftig Køber vil give for en Grund. Det maa vel antages, at Københavns Kommune, naar den er Grundkøber, er en fornuftig Køber, og den er altsaa en saa fornuftig Køber, at den ikke har villet give det Beløb, som dens egen vurderende Myndighed har sat en bestemt Grund til. Deraf kan man maaske slutte sig til, hvor megen Værdi der ligger i Betragtningerne om Vurderingen og om, at Samfundet har Ret til at tage den ekstra Værdi, som det selv vurderer Tingene til at have.

Oluf Pedersen: Jeg er overrasket over, at Ministeren ikke vil indrømme, at det foreliggende Lovforslag er ret betydningsløst. Det vil alligevel vise sig, at det virkelige Forhold er dette. Jeg vil gøre den Indrømmelse, at det har store praktiske Vanskeligheder at gennemføre en isoleret Grundværdistigningskyld. Jeg troede, den højtærede Indenrigsminister var enig med mig i, at det, vi skal naa til, det er at inddrage hele Grundrenten, og hvis det er rigtigt, at Ministeren er enig med mig heri, saa maa han ogsaa være enig med mig i, at det, som dette Forslag omfatter, er ret betydningsløst, for det omfatter kun en meget ringe Del af hele Grundværdistigningen.

Den højtærede Indenrigsminister kom ind paa at tale om min parlamentariske Virksomhed. Jeg kunde svare igen med at tale om Ministerens Virksomhed. Det Ministerium, der endnu sidder, har, den Gang det kom til Magten, givet gyldne Løfter, Løfter om, at Byderne skulde flyttes fra Arbejde og Forbrug over paa Grundværdierne, og den har opfyldt disse Ønsker ved at nedsætte det, man inddrager af Grundværdierne, og saa forøget Byderne for Arbejde og Forbrug. Det er en parlamentarisk Virksomhed, der taler for sig selv.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem var overrasket over, at jeg ikke var enig med ham i, at dette Forslag var betydningsløst. Det kan jeg ikke være; det vilde kun være Udtryk for, at jeg

ikke vidste, hvad dette Forslag gaar ud paa, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at i den kommende Tid vil Virkningen af dette Forslag nok vise, hvilken Betydning det har.

I øvrigt skal jeg henstille til det ærede Medlem ikke til enhver Tid at appellere til mig, om jeg er eller bliver enig med det ærede Medlem. Det er noget, der meget sjældent vil indtræffe. Det ærede Medlems almindelige Forvirring med Hensyn til alle de økonomiske Spørgsmaal, der ligger for, er af en saadan Karakter, at jeg ikke kunde tænke mig, at den Situation ret ofte skulde indtræffe, at jeg var enig med det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg stillede til den højtærede Indenrigsminister det Spørgsmaal, om Ministeren ikke var enig med mig i, at det, vi skulde naa til, var Inddragning af hele Grundrenten, altsaa fuld Grundskyld, hvortil Ministeren svarede, at han var absolut ikke enig med mig. Jeg konstaterer, at Ministeren nu aabenlyst bekender sig som Grundskyldsmodstander.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg skal tillade mig at stille det Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Retsforbundet: Hvis det ærede Medlem og hans Partifæller i dette Øjeblik var det, man kalder Tungen paa Vægtskaalen, hvis deres Stemmer var afgørende for, om dette Fremskridt, som der her er Tale om, kunde naas eller ikke, vilde det ærede Medlem da stemme imod eller for?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg sagde om det foreliggende Forslag, at det var ret betydningsløst, men vi for vort Vedkommende vil stemme for Forslaget.